

ÖĞRETMEN ADAYLARININ OKUL DENEYİMİ I VE II DERSLERİYLE İLGİLİ ALGILARI

Dr. Nurdan Gürbüz
ODTÜ Eğitim Fakültesi

ÖZET

Bu çalışmada Orta Doğu Teknik Üniversitesi Eğitim Fakültesi Yabancı Diller Eğitimi Bölümü 4. sınıf öğrencilerinin Okul deneyimi I ve II dersleriyle ilgili algıları araştırılmaktadır. Bulgular öğretmen adaylarının bu derslerle ilgili algularının genel olarak olumlu olduğunu göstermektedir. Öğretmen adayları Okul deneyimi I dersinin daha-sonraki dönemlerde yürütülmesinin kendileri açısından daha verimli olacağını ve okul deneyimi II dersinin öğretim sürecine daha aktif katılımların sağlayabildiği için öğretmen olma isteklerini artırdığını ifade etmişlerdir.

Anahtar sözcükler: okul deneyimi, öğretmen adaylarının algıları, öğretmen portfolyosu

ABSTRACT

In this study pre-service teachers' perceptions of School Experience I and II courses are investigated. Participants are the students in the English Language Teaching Department of Middle East Technical University. The results of the study indicate that student-teachers feel positively about the contribution of school experience courses to their professional development. Findings also indicate that if the school experience I is moved to later semesters it will be more effective and school experience II has a motivating effect on students because of its teaching component.

Key words: School experience, pre-service teachers' perceptions, teacher portfolio

GİRİŞ

Eğitim fakültelerinin yeniden yapılanma sürecinde en önemli değişikliklerden biri fakülte-okul işbirliğini arttıran uygulama derslerinin sayısındaki artış olmuştur. 1998-1999 öğretim yılında birinci ve dördüncü sınıfların ders programlarına eklenen okul deneyimi I ve II dersleri fakültelerde uygulama derslerini yürütmekte olan öğretim elemanlarının ve okullarda görev alan öğretmenlerimizin sorumluluklarını büyük ölçüde arttırmıştır. 1998'den önceki dönemde yalnızca bir dönemlik uygulama dersiyle yürütülen fakülte-okul çalışmaları 8 yıldır toplam üç dersle desteklenmektedir: okul deneyimi I, okul deneyimi II ve öğretmenlik uygulama dersi.

Yeniden yapılanmanın bir sonucu olarak ortaya çıkan bu önemli değişikliğin yararı konusunda çok farklı görüşler ortaya çıkmıştır (Ayas, 2005). Uygulama okullarında görev alan öğrencilerimizin mesleki açıdan gelişme ve yetişmesine katkıda bulunan öğretmenler ise bu derslerin sayısındaki artışı daha çok kendi yük ve sorumluluklarının artışı olarak algılamışlardır. Yeniden yapılanmadan önce öğretmenler yalnızca bir dönem boyunca uygulama dersini yürütmekteyken 1998'den sonra her iki dönem boyunca hem okul deneyimi I ve II, hem de öğretmenlik uygulama dersi olmak üzere toplam üç okul uygulamalı derste öğrencilerimizle birlikte çalışmaktadırlar.

Fakültelerde okul deneyimi derslerini yürüten öğretim elemanları ise yeniden yapılanmadan

önceki dönemle mevcut durumu karşılaştırma şansları olduğundan sayısı artan uygulama derslerinin öğretmen adaylarının mesleki gelişimi ve deneyim kazanma açısından sağladığı yararları daha yakından gözlemleyebilmektedirler. Peki ya öğretmen adayları? Onlar okul deneyimi derslerinin katkı ve yararlarını nasıl algılamaktadırlar?

Bu çalışmanın amacı eğitim fakültelerinin yeniden yapılanma sürecinde 1998 yılından beri eğitim fakültelerinin programlarına eklenen okul deneyimi I ve II derslerinin öğretmen adayları tarafından nasıl algılandığını araştırmaktır.

Öğretmen adaylarının okul deneyimi dersleriyle ilgili görüşlerini incelemeye önce bu derslerin YÖK/Dünya Bankası tarafından hazırlanan Fakülte-Okul İşbirliği Klavuzunda belirtilen amaçlarını hatırlamakta yarar vardır.

OKUL DENEYİMİ I VE II DERSLERİNİN AMAÇLARI

Okul deneyimi I ve II derslerinin amaçları Fakülte Okul İşbirliği kitapçığında (1998) şöyle açıklanmaktadır:

Okul Deneyimi I

Okul Deneyimi I Öğretmen adayının uygulama yapacağı okulu, öğrencileri, programı ve öğretmenleri genel olarak tanımasını sağlamak için sunulan gözlem ve görüşmelere dayalı bir derstir. Bu derste öğretmen adayının, okulu, öğrencileri ve öğretmenlik mesleğini değişik yönleriyle tanıması ve lisans programında alacağı derslere bir temel oluşturulması amaçlanmaktadır.

Okul Deneyimi I dersi tamamlandığında öğretmen adayları aşağıdaki özellikleri kazanmış olmalıdır:

- Okulun örgütsel yapısını, işleyişini ve öğretmenliği sistemli bir yaklaşımla tanımış olma,
- Okulun yönetimi ve okuldaki işler ile okulda bulunan kaynaklara ilişkin bilgi sahibi olma,
- Sınıf ortamındaki ve okuldaki diğer etkinlikleri gözlem yoluyla tanıma (Fakülte -Okul İşbirliği, 1998: 33)

Okul Deneyimi II

Okul Deneyimi II öğretmen adayının uygulama yapacağı okulda, öğrenme-öğretme sürecinde gözlem, uygulama ve değerlendirme yapmak amacıyla planlanan bir derstir.

Okul Deneyimi II dersi tamamlandığında öğretmen adayları aşağıdaki özellikleri kazanmış olmalıdır:

- Sınıf içi öğretimde kullanılabilecek kısa süreli etkinlikler planlayabil me ve uygulayabilme,
- Öğrenme ve gelişme açısından öğrenciler arasındaki bireysel farklılıkları tanıyabilme,
- Okulda diğer öğretmenlerle verimli ve uyumlu çalışabilmek için gerekli becerileri kazanma

(Fakülte Okul İşbirliği, 1998: 35)

Yukarıda ifade edildiği üzere Okul Deneyimi I ve II dersleri arasındaki en önemli temel fark 1. ders yılının 2. döneminde yürütülen okul deneyimi I dersinin yalnızca gözleme dayalı olması, 4. ders yılının I. döneminde yürütülen okul deneyimi II dersinin ise öğretmen adaylarının uygulama çalışmalarına bir başlangıç yapmalarını sağlamak amacıyla hem gözlem hem de uygulamaya dayalı olmasıdır.

YÖNTEM

Bu çalışmada okul deneyimi I ve II derslerini tamamlamış dördüncü sınıf öğretmen adaylarının okul deneyimi I ve II derslerinin katkılarını nasıl algıladıkları araştırılmaktadır. Çalışmaya katkıda bulunan öğrenciler Orta Doğu Teknik Üniversitesi Eğitim Fakültesi Yabancı Diller Eğitimi Bölümünde 2003-2006 yılları arasında 4. sınıf

öğrencisi olan 20'şer kişilik üç guruptur ve veri birbirini takip eden üç yıl boyunca toplanmıştır.

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Eğitim Fakültesi yabancı diller eğitimi bölümü dördüncü sınıf öğrencilerinden 60 kişilik bir grubun 2004-2006 öğretim yılı 2. döneminde tamamladıkları okul deneyimi II dersinden ve iki sene önce tamamlamış oldukları okul deneyimi I dersinden nasıl yararlandıklarını yazılı olarak anlatmaları istenmiştir. Öğrenciler bunu dönem sonunda hazırladıkları ve portfolyolarına koydukları 'ders değerlendirme ve öneriler' adlı bir rapor şeklinde İngilizce olarak ve detaylı bir şekilde sınıf dışında yazmışlardır.

Öğrencilere ders değerlendirmeyle ilgili raporlarını yazarken aşağıdaki üç noktayı özellikle dikkate almaları söylenmiştir:

1. Okul Deneyimi I dersinin mesleki gelişimlerine olan katkılarını
2. Okul Deneyimi II dersinin mesleki gelişimlerine olan katkılarını
3. Okul Deneyimi I ve II derslerinin yürütülmesiyle ilgili ek görüş ve öneriler

Öğrencilerin raporları nitel olarak incelendiğinde ortaya çıkan temalar yukarıda sözü geçen üç noktaya uygun olarak kodlanmış ve öğretmen adaylarının bu temaları ifade etme sıklığına göre sıraya dizilmiş ve son olarak Türkçe'ye çevrilmiştir.

Verilerin ayrı bir anket olarak değil de öğrencilerin portfolyolarının bir bölümünden toplanmasının nedeni portfolyoların içinde bulunan tüm materyal, haftalık ödev ve raporların öğrencilerin dersle ilgili algılarını yansıtmada daha etkili olacağına düşünülmesidir. Öğretmen adayının mesleki gelişim sürecinde kendini değerlendirmesi ve başladığı nokta ile uygulama sonrasında bulunduğu noktayı karşılaştırması açısından portfolyoların önemi büyüktür. Atay (2003) öğretmen portfolyosunun öneminin yanısıra hizmet öncesi eğitimde de portfolyoyla çalışmanın önemini vurgulamaktadır. Ayrıca öğretmen adaylarının portfolyolarında bulundurmaları gereken öz değerlendirme, meslektaş değerlendirme ve son olarak okul deneyimi dersini değerlendirme gibi raporlar öğrencilerimize daha mesleğe başlamadan kendi deneyimlerine eleştirel bir bakışla yaklaşmayı öğretmektedir. Yansıtmacı uygulamanın (reflective practice) mesleki gelişimi çok olumlu

bir şekilde etkilediği açıktır (Baird 1992). Öğretmen adaylarının portfolyolarında bulunan ders değerlendirme raporları yalnızca öğrencilerimizin dersle ilgili algıları konusunda değil aynı zamanda kendi mesleki gelişimleriyle ilgili algılarını da yansıtması açısından da önemlidir. Gelter yansıtmanın (reflection) birdenbire edinilen bir alışkanlık olmadığı için öğrencilerin deneyimlerini yansıtmaya ve bunlar üzerinde düşünmeye teşvik edilmeleri gerektiği üzerinde dururken (Gelter, 2003:337) Weiss and Weiss (2001) yansıtmacı düşünme alışkanlığını bilişsel bir araştırma süreci olarak tanımlamaktadır.

BULGULAR

Okul Deneyimi I Dersiyile ilgili Algılar

Raporlardan ortaya çıkan temalar doğrultusunda öğretmen adaylarının Okul Deneyimi I dersiyile ilgili algıları aşağıdaki şekilde gruplanmıştır:

1. Okullardaki tüm faaliyetlerle ilgili bilgi sahibi olma, derslerin nasıl yürütüldüğü, kullanılan araç, gereç ve materyaller, öğretmenlerin sorumlulukları, ders dışı faaliyetler ve sosyal etkinlikler konusunda bilgilenme
2. Okul Deneyimi I dersinin yalnızca gözleme dayalı olması ve hiç ders anlatma fırsatı verilmemesi
3. Öğretim yöntem ve teknikleri konusunda henüz (dersin alındığı dönem itibariyle) bilgi sahibi olmamanın verdiği yetersizlik hissi
4. Öğretmen adaylarının sınıf ortamındaki kimlik sorunları

Öğretmen adayları okul deneyimi I dersiyile ilgili olarak en çok yukarıdaki dört nokta üzerinde durmuşlardır. İlk olarak her ne kadar kısa bir süre önce o sıralarda öğrenci olarak oturuyor olsalar da sınıf dışından biri olarak gözlem yapmanın daha önce hiç farkına varmadıkları önemli noktaları ortaya çıkardığı görülmektedir. Bu ders süresince yaptıkları haftalık gözlemlerle okul ve sınıf ortamına farklı çerçevelerden (öğrenci, öğretmen, yönetim) bakabilme fırsatını bulduklarını ifade etmişlerdir.

İkinci önemli^okta ise bu derslerin 'yalnızca gözleme dayalı olması' sınıf ortamında

kendilerini 'pasif hissetmelerine de sebep olmuştur. Adaylar her ne kadar haftalık ödevlerle ve gözlem dökümanlarıyla da okullara gitseler kendi deyimleriyle 'sınıfın arkasında sadece oturup notlar almak' onların sınıf ortamındaki öğrenme/öğretme sürecine aktif olarak katılmalarını engellemiştir.

Yukarıdaki üçüncü nokta ikinciyile yakından ilgilidir. Bununla ilgili olarak öğretmen adayları bir taraftan 'kalkıp ders anlatmak' istemiş, diğer taraftan da henüz öğretim yöntemleriyle ilgili birikimleri olmadığı için ne yapacaklarını bilememişlerdir.

Öğretmen adayları son olarak Okul Deneyimi I dersi boyunca okulda geçirdikleri sürede 'bir tür kimlik bunalımı' yaşadıklarını dile getirmişlerdir. Öğrencilerin bu konuyla ilgili yazdıkları yorumlandığında, daha çok kısa bir süre önce benzer okullarda öğrenci oldukları ve okul deneyimi dersi süresince yalnızca gözlem yapıp ders anlatamadıkları için kendilerini ne öğrenci ne de öğretmen gibi hissedebildikleri ortaya çıkmıştır. Öğrencilerle gözlem sonrasında yapılan sınıf toplantılarında bir öğrenci, sınıf öğretmenin öğrencilerinin bilmediği bir soruyu kendine yönelttiğinde ne yapacağını bilemediğini, kendisini ne öğretmen ne de öğrenci gibi hissedebildiğini söylemiştir.

Okul Deneyimi I dersinin yukarıda belirtilen amaçları düşünüldüğünde 1 sınıfın 2. döneminde, bazı üniversitelerde ise 2.sınıfın birinci döneminde yürütülen bu dersin öğrencilerin bir an önce öğretmen olup olmama konusunda fikir sahibi olmalarına yardımcı olacağı düşünülürken, ne bu çalışmada incelenen raporlarda ne de öğrencilerle yapılan toplantılarda bu nokta gündeme gelmemiştir. Genellikle okul deneyimi II dersiyile ilgili çok olumlu dönüt veren öğrencilerimiz okul deneyimi I dersinin katkıları üzerine yoğunlaşmaları istendiğinde okullarda yaptıkları gözlemler sonucunda edindikleri bilgi ve deneyimin olumlu katkılarının yanısıra daha çok kendilerini rahatsız eden noktalar üzerinde durmuşlardır (ders anlatmamak veya anlatamamak, sadece pasif olarak arkada gözlem notları almak ve sınıftaki rollerini anlayamamak gibi) .

Bu sonuçlara göre öğretmen adayları iki noktada hemfikirlerdir:

1. Okul deneyimi I dersinde de okul Deneyimi II ve öğretmenlik uygulama dersinde olduğu gibi ders anlatmak istemektedirler.
2. Okul deneyimi I dersinin daha sonraki dönemlerden birine alınmasının daha yararlı olacağını düşünmektedirler (örneğin 3. öğretim yılının ikinci dönemine, çünkü öğrenciler o ana kadar iki öğretim yöntemi dersini almış üçüncüyü de alıyor olacaklardır. Bu dersler İngilizce öğretiminde yöntem ve yaklaşımlar, İngilizce Öğretim yöntemleri I ve II dersleridir.).

Okul Deneyimi II Dersiyile ilgili Algılar

Öğretmen adaylarının bu dersle ilgili algıları Okul Deneyimi I dersi ile ilgili algılarından oldukça farklıdır. Birincide adaylar daha çok olumlu olmayan duygularını ve bu dersin daha yararlı olabilmesi için önerilerini ön plana çıkarırken ikincide bu dersin pek çok yönden onlar için ne kadar yararlı olduğu üzerinde durmuşlardır. Adayların kendilerinin de ifade ettiği üzere elbette bunun en önemli nedeni Okul deneyimi II dersinde ders anlatmaya başlayarak kendilerini daha çok 'öğretmen' gibi hissetmeleridir. Hiç kuşkusuz yukarıda da anlatıldığı gibi iki dersin amaçları birbirinden oldukça farklıdır; okul deneyimi I okul ortamını tanıtıcı ve öğretmenlik mesleğine okul düzeyinde hazırlayıcı bir dersken okul deneyimi II dersi öğretmen adaylarının sınıf içi etkinliklerde ve öğretimde daha aktif olmaya başladıkları ve onları önce uygulama dersine daha sonra da yakın gelecekteki mesleklerine hazırlayan bir derstir.

- Öğrencilerin raporları incelendiğinde ortaya çıkan sonuçlar okul deneyimi II dersinin öğrencilerimizin mesleki gelişimlerine belki de öğretim elemanları ve okullardaki öğretmenlerin tahmin edebileceğinden çok daha fazla katkıda bulunduğunu göstermektedir.

Öğrencilerin hepsi raporlarında bu dersin aldıkları en önemli, en gerekli ve en yararlı derslerden biri olduğunu belirtmişlerdir. Öğretmen adaylarının yıl sonu raporları değerlendirilerek ortaya çıkan temalar kodlandığında şu sonuçlar ortaya çıkmaktadır:

1. iyi ve zayıf noktaların farkına varma
2. Öğretmen olma isteği ve motivasyonunun artması
3. Öğretmenlik mesleğini sevdirmeye
4. Teori ve uygulama arasındaki bağlantı ve farkları görebilme
5. Öğrenciler arasındaki bireysel öğrenme farklarının farkına varma
6. Daha iyi bir öğretmen olma isteği duyma
7. Ders anlatmayla ilgili kaygı ve korkuların azalması
8. Eğitim ve "metod" derslerinin önemini anlama
9. Öğretmen olmaya bu dersi aldıktan sonra karar verme

Yukarıdaki sonuçlar Okul Deneyimi II dersiyile ilgili algıların ne kadar olumlu olduğunu ortaya koymaktadır. Bu dersin bölümlerde yürütülen iki saatlik diliminde öğrenciler dersle ilgili algılarını her hafta detaylı bir şekilde tartışmış ve 'olumsuz' olarak algılanabilecek durumlardan bile kendilerine çok olumlu katkılar sağlamışlardır. Buna en güzel örnek sınıf öğretmeninin 'ideal öğretmen' özelliklerine uymayan davranış ve öğretim modellerinin bile öğrencilerce 'nasıl bir öğretmen olmamam gerektiğinin farkına vardım' şeklinde yorumlanmasıdır.

Eğitim Fakültelerinde öğrenimini sürdüren öğrencilerin büyük bir kısmının Anadolu Öğretmen Liselerinden mezun olmalarına rağmen aralarında sayıları az da olsa küçük bir gurubun öğretmen olmayı ne kadar istedikleriyle ilgili kuşku duydukları her zaman kendilerince ifade edilmektedir. Bu çalışmanın en önemli sonucu öğretmen olmak isteyen öğrencilerin bir taraftan iyi ve zayıf yönlerini keşfederek daha iyi bir öğretmen olmak için motivasyonlarının arttığını ifade ederken diğer taraftan meslek seçimiyle ilgili kaygı ve kuşku olan öğrencilerimizin öğretmenlik mesleğine kazandırılmasıdır ve bu da okul deneyimi derslerinin katkılarıyla sağlanmıştır.

Burada çok önemli bir noktanın altını çizmek gerekir. Okul deneyimi II dersiyile ilgili olumlu algılar hiç kuşkusuz dördüncü yılın ikinci döneminde yürütülen öğretmenlik uygulama (practice teaching) dersleriyle ilgili algılardan çok farklı değildir. Çünkü bu derslerin ortak noktası öğrencilerin bölümlerde öğrendiklerini okullarda uygulama fırsatı sunan dersler olmalarıdır.

1998'den önce yalnızca bir dönemlik bir uygulama dersinde öğrencilerden hem okula alışmaları, okulu tanımaları, hem öğretmen ve öğrencilerle olumlu ilişkiler kurup sürdürebilmeleri, hem de bunların yanı sıra öğretmenlik yapmaları beklenmekteydi. Araştırmacı tarafından yürütülen uygulama dersleriyle de ilgili geçmiş yıllarda öğrenciler her zaman çok olumlu dönütler vermişlerdir ve hepsinin bulunduğu ortak nokta bir dönemlik bu dersin yetmediği ve bu derslerin sayılarının artırılması gerektiği olmuştur.

Öğrencilerden bu derslerle ilgili gelen öneriler dikkate alındığında, özellikle okul deneyimi I dersi için, bu dersin ileriki dönemlerde alınması- öğrencilerin öğretim yöntemleri açısından daha donanımlı olacakları düşünüldüğünde- daha verimli olabilir. Çünkü öğrencilerimiz bir an önce ders anlatmaya başlamak için çok hevesli görünmektedirler. Bunun başka bir çözümü ise hem bu dersleri yürüten öğretim elemanlarının hem de okullardaki öğretmenlerimizin öğrencilerin bilgi ve yetenekleri göz önünde bulundurularak sınıf içi etkinliklere daha aktif olarak katılımlarını sağlamaktır. Öğretmen adaylarımızın sınıf öğretmenlerinin denetiminde ödev vermek, ödev toplamak, düzeltmek, konuyla ilgili materyal bulmak, eğitim teknolojilerini kullanmayı denemek gibi kontrollü etkinliklerle bile kendilerini sınıf ortamında daha aktif hissedecekleri düşünülmektedir. Konuyla ilgili olarak Özkan ve diğerleri (2005) 'öğretmen adaylarının uygulama okullarına ve öğrencilerine adaptasyonunu kolaylaştırmak için öğretmen adaylarına "yardımcı öğretmen" statüsü verilmelidir"(2005:234) önerisinde bulunmaktadır. Bu öğretmen adaylarının yukarıda sözü geçen kimlik sorununa da bir çözüm getirecektir.

TARTIŞMA

Okul deneyimi ve uygulama derslerinin yürütülmesi bilindiği üzere büyük özveri gerektirmektedir: okullarla yapılan görüşmeler, kabul edilebilecek öğrenci sayısı konusundaki uzlaşma çabaları, bazen çok hevesli olmayan öğretmenlerle çalışmak, öğrencileri okullarda ders anlatırken (Okul Deneyimi II ve uygulama dersinde) tek tek izlemeye gitmek, anlatılan her ders için öğrencilere tek tek dönüt vermek,

öğretmenlerimizden gerekli belgeleri toplamak, değerlendirme formlarını dağıtmak ve herkesin geri vermesini - bazen defalarca isteyerek-sağlamak, dönem sonunda yapılan ödemelerle ilgili olarak öğretmenlerimiz tarafından defalarca aranmak, küçük bir gecikme veya aksamada sitemlere, ve dönem baslarında 'yine mi geldiler?' bakışlarına maruz kalmak ve tüm bunlarla aynı anda başa çıkabilmek hem sabır, hem zaman hem de büyük çaba gerektirmektedir. Bunlara öğrencilerimizin yaşadığı güçlükler de eklenince (öğretmenlerinden yeterince dönüt alamamak, öğretmenlerimizin öğretmen adaylarının sorularına zaman ayırmak istememeleri, bazı durumlarda ders anlatmalarına fırsat tanınmaması vs) bu dersleri severek ve gönüllü olarak yürüten öğretim elemanlarımızın işinin oldukça zor olduğu anlaşılmaktadır. Ancak bu çalışmanın sonuçları ve öğrencilerden gelen sözlü dönütler tüm bu çabaların amacına ulaştığı ve bu derslerin öğrencilerimizin mesleki gelişim ve deneyimlerine büyük ölçüde katkıda bulunduğunu, bunu da eskiden olduğu gibi yalnızca bir uygulama dersiyle başarmanın çok güç olduğunu göstermektedir. Öğrencilerimiz her dönem sonunda 'keşke daha çok ders anlatabilseydik' diyerek büyük bir heves ve coşkuyla bize gelmektedirler. Dünya'nın pek çok yerinde öğretmen olma motivasyonu oldukça düşükken öğrencilerimizdeki arzu ve isteği gözlemlemek gerçekten büyük mutluluk vericidir. Okul deneyimi derslerinin katkılarının başka bir göstergesi de okullarda görev alan öğretmenlerimizin öğretmen adaylarının tutum, davranış, sorumluluk ve öğretmenlik coşku ve heveslerini öğretim elemanlarıyla paylaştıkları değerlendirme oturumlarıdır. Elbetteki öğrencilerimizin okullarda ders anlattığı zamanlarda düşünüp hissettiklerimiz ve değerlendirmelerimiz her zaman olumlu değildir. Ancak pek çoğumuzun başarılı bir ders anlatan öğretmen adayını izlerken hissettikleri büyüyen çocuklarının yapabildikleriyle gurur duyan anne-babalann hissettiklerinden pek de farklı değildir.

Bu çalışmanın sonuçları okul deneyimi derslerinin öğrencilerimizin mesleki gelişimlerine olan katkılarının yine onlar tarafından çok olumlu algılandığını göstermektedir. Öğretmenliğe gönül vermiş herkes bilir ki öğretmenlik herşeyden önce öğrenci için 'esin kaynağı' olmalıdır. Uygulama derslerinin sayılarının artması öğrencilerimize

daha fazla uygulama yapma fırsatı sunması açısından onların heves ve coşkularını arttırmaktadır. Böylece henüz öğretmen olmadan önce kendisini daha yetkin ve hevesli hissedene geleceğın öğretmenlerinin kendi öğrencileri için de esin kaynağı olacakları umulmaktadır.

Çalışmanın bulguları ancak katkıda bulunan öğretmen adayları için genellenebilir ve onlarla sınırlıdır. Eğitim fakültelerinin diğer bölümlerinde öğrencilerin okul deneyimi derslerini nasıl algıladıkları ve bu derslerden ne gibi katkılar sağladıkları araştırılarak bu bulgularla karşılaştırılmalıdır.

KAYNAKÇA

- Atay, , Y.D. (2003) Öğretmen Eğitiminin Değişen Yüzü. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım
- Ayas, A.(2005).Eğitim Fakültelerinin Yeniden Yapılandırılması Süreci: karşılaşılan Sorunlar ve Çözüm Önerileri. Eğitim Fakültelerinde Yeniden Yapılandırmanın Sonuçları ve Öğretmen Yetiştirme Sempozyumu, 22-24 Eylül 2005 Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim fakültesi, Ankara.
- BAIRD R. J. (1992) Collaborative Reflection, Systematic Inquiry, Better Teaching, in T. RUSSEL & H. HUNBY, Teachers and Teaching: From classroom to Reflection .London: The Falmer Press.
- Fakülte-Okul İşbirliği.1998.YÖK/DÜNYA BANKASI Milli Eğitimi Geliştirme Projesi Hizmet Öncesi Öğretmen Eğitimi. Ankara
- GELTER, H. (2003) Why is Reflective Thinking uncommon, Reflective Practice,4,3, 337-344.
- HASTINGS W. (2004) Emotions and the practicum: the cooperating teachers' perspective. Teachers and Teaching: theory and practice, 10,2, 135-148.
- Özkan, H.H., M.Albayrak, K.Berber (2005). Öğretmen adaylarının ilköğretim okullarında yaptıkları öğretmenlik uygulamasının yetişmelerindeki rolü. Milli Eğitim, 33,168, 228-234
- WEISS, M. E.& S.WEISS (2001). Creating a Context that Supports Reflective Supervision. Reflective Practice, 22, 125-154.